Pregaria.cat

Entrada

Renovar la confiança

Per pregaria.cat el dt., 12/04/2011 - 09:00

La confiança és com una mena d'estació d'enllaç a on van a parar moltes vies. Una trobada de camins que desemboca en una abraçada d'estimació.

Paraula composta de la dimensió comunitària, comunicativa i de comunió, amb la dimensió de fe i fidelitat: Con + Fiança.

La primera via que arriba a la confiança és l'amor. L'amor està en el fonament de la confiança. Confiem amb aquell que ens estima, i que ha demostrat que ens estima. L'amor dóna solidesa a la confiança, facilita l'abandonament en l'altre fins i tot si es pot equivocar sabem que ho ha fet mogut per amor, i mai per engany o estratègia calculada.

Le segona via que arriba a la confiança és la via de la convicció de que no podem tenir seguretat absoluta fiats només de nosaltres mateixos. Tot té una gran dosi de parany, tot es mou entre garanties i interrogants oberts a la fatalitat negativa. Som contingents, temporals, limitats i amenaçats. Necessitem la confiança per millorar la seguretat.

La tercera via que arriba a l'estació de la confiança és la fe en la dimensió positiva de la persona. Sabem que dins nostre hi ha el bé i el mal. Som capaços de tot, i la pròpia història si la mirem honradament, ens ho mostra. Confiem en les persones de bé, de les que tenim garantia sobre el seu esforç de coherència. Fins i tot podem confiar en persones que en determinades situacions s'han deixar arrossegar pel mal, però hem descobert en elles unes energies i dimensions positives. Precisament la confiança pot sortir d'elles. Li donem confiança i amb ella una oportunitat preciosa de desenvolupar l'actiu de la seva vida.

La quarta via es la constatació de que hi ha potencial intel·lectual, afectiu, de valors i d'honradesa, de forma que per sobre del risc intuïm que la persona pot ajudar-nos, pot aconsellar-nos, pot estimar-nos i possiblement sorprendre'ns encara més del que podem imaginar.

En aquesta estació d'enllaç, en aquesta cruïlla de camins de la confiança hi ha algú real i invisible que és AMOR, FIDELITAT, CAPACITAT I DONACIÓ, que en front de les nostres incerteses, en front de les nostres fragilitats ens diu: SÓC JO, NO TINGUIS POR.

Tan a prop ja de la Pasqua, em puc preguntar:

Què és el que m'impedeix confiar en Déu ?

Per què no m'abandono en Ell?

Què més pot fer per demostrar que creu en mi i m'estima?

Jesús Renau sj.